

Az Európai Unió
Tanácsa

Luxembourg, 2016. június 20.
(OR. en)

10392/16

DEVGEN 139
COHAF 46
ACP 93
RELEX 539
ALIM 14
AGRI 354
FAO 31
SAN 268

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2016. június 20.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	10339/16
Tárgy:	A Tanács következtetései az élelmezés- és táplálkozásbiztonságról – A Tanács következtetései (2016. június 20.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére az élelmezés- és táplálkozásbiztonságról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2016. június 20-án tartott 3477. ülésén fogadott el.

A Tanács következtetései az élelmezés- és táplálkozásbiztonságról

1. A Tanács üdvözli az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági kötelezettségvállalások végrehajtásáról szóló második kétéves jelentést¹, valamint az élelmezés- és táplálkozásbiztonság területével kapcsolatos, megújult szakpolitikai kötelezettségvállalásokat. A Tanács emellett üdvözli a táplálkozásra vonatkozó, 2014. júliusi bizottsági cselekvési tervvel kapcsolatban elért eredményekről szóló első jelentés beterjesztését². Elismerve e jelentések mint olyan elszámoltathatósági eszközök fontosságát, amelyek hozzájárulnak a fejlesztési támogatás hatékonyságának növeléséhez, továbbá nyugtázva az EU 2014. évi teljesítményére vonatkozó eredményeket, és emlékeztetve az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági kötelezettségvállalások végrehajtásáról szóló első kétéves jelentésről szóló következtetéseire³, illetve az e szakpolitikai területre vonatkozóan 2010 óta megfogalmazott korábbi következtetéseire, a Tanács az alábbi következtetéseket fogalmazza meg:

Második kétéves jelentés az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági kötelezettségvállalások végrehajtásáról

2. Jelentős előrelépések történtek a globális élelmezésbiztonság javítása terén, és a globális éhezési index szerint 2000 óta 27%-kal csökkent az éhezés szintje. Mindazonáltal a Tanács aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a krónikusan alultáplált emberek teljes száma még mindig 795 millió körül van. A Tanács üdvözli az uniós élelmezés- és táplálkozásbiztonsági szakpolitikáról szóló második konszolidált jelentést és azt, hogy az EU és tagállamai aktív részt vállaltak a legfontosabb globális megállapodások és kötelezettségvállalások alakításában 2014-ben és 2015-ben, továbbá megújították az élelmezés- és táplálkozásbiztonsággal kapcsolatos szakpolitikai kötelezettségvállalásaikat, és néhány esetben az első jelentés óta eltelt időben jelentős mértékben nőtt a legfontosabb területekre fordított figyelem és a támogatás. A Tanács támogatja a jelentésben megfogalmazott ajánlásokat, és kiemeli az alábbi kérdéseket:

¹ 9978/16 – COM (2016) 244 final.

² 9467/16.

³ 9141/15.

- 2.1. A globális élelmezés- és táplálkozásbiztonság kérdésének továbbra is az uniós fejlesztési együttműködési menetrend egyik elsődleges elemének kell lennie, és látható támogatást kell nyújtani a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendben foglalt fenntartható fejlesztési célok megvalósításához. Az EU-nak és tagállamainak – a fenntartható fejlesztési célokat tekintve a legfontosabb keretnek – egyértelműbb kötelezettséget kell vállalniuk a mezőgazdaság, valamint az élelmezés- és táplálkozásbiztonság terén elért eredményekkel kapcsolatos jelentéstétel tekintetében. Annak jelzésére, hogy az uniós hozzájárulás hogyan járul hozzá a fejlődésben visszamaradt⁴ gyermekek és a mezőgazdasági kistermelők (akiknek legalább 50%-a nő) életének javításához, felkérjük a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve javasoljon olyan mutatókat és eredményes módszereket, amelyek megkönnyíthetik az eredmények összegyűjtését a megfelelő fenntartható fejlesztési célokhoz, mindenekelőtt a 2. fejlesztési célhoz. Ennek a munkának ki kellene egészítenie a fenntartható fejlesztési célokkal kapcsolatos mutatók tekintetében végzett eddigi munkát.
- 2.2. A több érdekelt felet bevonó, integrált megközelítés erősítése az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kérdésének kezeléséhez. Az EU-nak és tagállamainak a partnerországok kormányaival közösen proaktívan együtt kell működniük a többoldalú partnerekkel, a civil társadalmi szervezetekkel és a magánszektorral – így a mikro-, kis- és középvállalkozásokkal – annak érdekében, hogy fenntartható beruházások és tartós eredmények valósuljanak meg. Folyamatos hangsúlyt kell fektetni a – különösen az instabil és konfliktushelyzetben élő – nők és a fiatalok szerepének átalakítására, és arra, hogy a nők számára azonos hozzáférést kell biztosítani az erőforrásokhoz, valamint meg kell erősíteni a kiszolgáltatott helyzetben lévő közösségeknek az (éghajlatváltozás hatásaival szembeni) ellenálló képességét, többek között a kapacitásépítés révén. A végrehajtásról szóló következő jelentés céljai közt szerepelhetne az alábbiakra vonatkozó alapadatok összegyűjtése: az érdekelt felek részvételi szintje, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességre vonatkozó, integrált megközelítések, illetve a táplálkozásügyi szempontokat magukban foglaló mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazása az uniós és a tagállami programokban.

⁴ A fejlődésben való visszamaradás a krónikus alultápláltságot jelöli, amelynek fő jellemzője a korhoz képest alacsony testmagasság (WHO-fogalommeghatározás).

- 2.3. A felelősségteljes magánszektorbeli szerepvállalás és beruházás növelését és az inkluzív üzleti modellekből való tanulást szolgáló mechanizmusok ösztönzése. Az EU és tagállamai egyre gyakrabban alkalmazzák a magánszektorral partnerségben való fellépés eszközét annak érdekében, hogy jelentős változást érjenek el a kisméretű családi gazdaságok helyzetében, kiemelt figyelmet fordítva ennek során az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kapcsán a nők szerepére és hozzájárulására. E tekintetben elengedhetetlenül fontos gondoskodni arról, hogy ezek a kisméretű családi gazdaságok ténylegesen élni tudjanak azokkal az előnyökkel, amelyek az országos, regionális és globális értéklánc felelős kialakításából fakadnak, és hozzá tudjanak járulni a mezőgazdasági ágazaton belüli inkluzív és fenntartható növekedéshez. A Tanács ezzel összefüggésben a köz- és magánszféra közötti hatékony partnerségek létrehozására bátorít, amelyeknek köszönhetően olyan irányítási mechanizmusok működhetnek, amelyekben mind a termelői szervezeteknek, mind a civil társadalmi szervezeteknek beleszólása van a döntésekbe; ösztönöz továbbá a Világélelmezés-biztonsági Bizottságnak a mezőgazdaságba és élelmezési rendszerekbe történő felelős beruházásra vonatkozó elvei alkalmazására, valamint a földhasználat, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatások végrehajtására.
- 2.4. Annak elismerése, hogy a vidék átalakítása olyan folyamat, amely kritikus jelentőséggel bír a tisztességes munkahelyek teremtésében, a jövedelemnövelésben és a gazdasági növekedésben, valamint az élelmezésbiztonságra és a táplálkozásra vonatkozó célkitűzések hosszú távú elérésében, különösen a nők és az ifjúság vonatkozásában. Mindez jelentős mértékben összefügg a gazdasági egyenlőtlenség, a migráció és a városiasodás kezelésével is. További erőfeszítésekre van szükség a vidéki térségekben az infrastrukturális és fejlesztési célú fenntartható beruházáshoz szükséges feltételek megteremtéséhez. Számításba kell venni mindenekelőtt az éghajlatváltozás szempontját, és fenntartható stratégiákat kell kidolgozni a kezelésére. Szorosan figyelemmel kísérendő tényezőt jelentenek továbbá a határokon átnyúló egészségügyi fenyegetések; ilyen például az antimikrobiális rezisztencia.
- 2.5. A kutatásba és innovációba – így többek között a digitalizációba – való folyamatos beruházás biztosítása, és fokozottabb fellépés az ilyen irányú beruházások hatásának növelése céljából. A Tanács arra bátorítja az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek közös lépéseket a gazdálkodók innovatív eredményekhez való hozzájárulásának a felgyorsítására, és a hosszabb távú hatékonyság érdekében erősítsék meg az európai és a partnerországokban működő kutatóintézetek közötti partnerségeket.

2.6. Az EU és tagállami közötti, illetve a más adományozókkal való koordináció további javítása az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kihívásainak kezelésében, valamint a mezőgazdaság fejlesztése területén. A Tanács ezzel összefüggésben a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia és a közös programozás⁵ területén zajló munka folytatására ösztönöz. A Tanács felszólítja az uniós tagállamokat, hogy a következő jelentéstételi időszak során legalább öt partnerországban tegyenek konkrét kezdeményezéseket, illetve intézkedéseket – többek között közös munka keretében folytatott elemzések, politikai párbeszéd, nyomkövetési és értékelési tevékenységek és eredménykeret-javítás formájában.

A táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervről szóló első eredményjelentés

3. A Tanács üdvözli a fejlődés-visszamaradással kapcsolatos jelenlegi helyzetről, illetve trendekről szóló, a 2025-ig tartó tárgyi időszakra vonatkozó elemzést, amely a táplálkozással kapcsolatos cselekvési tervben kiemelten vizsgált 40 országról készült. Az elemzés hatékony eszközt jelent a fejlődés-visszamaradással kapcsolatos országonkénti trendek és előrejelzések megértése, valamint a kormányokkal, a nemzetközi adományozói közösséggel és más érdekelt felekkel való párbeszéd erősítése szempontjából. Hasznos alap lehet továbbá a kormányok és az érdekelt partnerek számára a fejlődés-visszamaradással kapcsolatos nemzeti célok realisztikus meghatározásához.
4. A Tanács hangsúlyozza a Bizottság és a tagállamok közötti koordináció megerősítésének fontosságát a táplálkozással kapcsolatos programozás, illetve prioritások meghatározása kapcsán; ehhez eszközül szolgálhat a levont tanulságok, illetve a megszerzett szakmai tapasztalat egymással való megosztása, különös tekintettel a táplálkozási hatást értékelő eszközökre és mutatókra.

⁵ 8831/16.

5. A Tanács üdvözli a Bizottság eredményjelentésében foglalt, a 2010–2014-es időszakra vonatkozó adatokat a táplálkozás területén megvalósult uniós beruházásokról⁶, és az adományozók közötti koherencia biztosítása érdekében a „Mozgalom a táplálkozás javításáért” (Scaling Up Nutrition, SUN) adományozói csoportja keretében elfogadott közös jelentéstételi módszer alkalmazását ajánlja. Mind az EU, mind pedig a tagállamok szintjén rendszeres jelentéstételre ösztönöz a táplálkozásügy területére vonatkozó finanszírozási kötelezettségvállalásokról, különös tekintettel azokra a tagállamokra, amelyek a 2013-as Táplálkozás a növekedésért paktum keretében vállaltak ilyen kötelezettségeket. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy a jelenlegi eredményjelentéshez hasonló jellegű rendszeres jelentéstétel útján nyújtson tájékoztatást arról, hogy milyen eredményeket sikerült elérni a táplálkozáspolitikai és e területre vonatkozó pénzügyi célkitűzései megvalósításában. A Tanács felkéri továbbá a tagállamokat, hogy szintén rendszeresen számoljanak be a táplálkozásügyi vállalásaik kapcsán elért eredményekről, valamint a kiemelten kezelt országokról és intervenciós ágazatokról.

⁶ 9978/16 ADD 1 – SWD (2016) 155 final. Az EU beszámolója a 2010 és 2014 közötti időszakban megvalósult táplálkozásügyi beruházások számadatairól. 2014-ben a beruházások összege 454.57 millió EUR volt. E számadatról jelentés készült, illetve nyilvános tájékoztatás fog megjelenni a FAO 2015–2016-os globális táplálkozási jelentésében (Global Nutrition Report, GNR) is. Az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország és Németország szintén jelentést küldött a GNR számára táplálkozásügyi beruházási adatairól, a SUN adományozói csoport módszere alapján.